

Proměnná

- začíná velkým písmenem
- **v pravidlech a faktech** – popisuje účastníky vztahu
- **v dotazech** – reprezentuje hledané objekty
- **volná proměnná** – o hodnotě zatím nic nevíme, interpret se ji snaží najít
- **vázaná proměnná** – z dřívějších kroků při řešení vyplývá její hodnota, je svázána s určitou hodnotou

Rozsah platnosti proměnné

- rozsahem platnosti proměnné je jen **jedna klauzule**
- stejnojmenná proměnná v sousední klauzuli nemá s touto nic společného (i když jsou součástí stejného predikátu)

- sourozenec(X,Y) :- bratr(X,Y).
sourozenec(X,Y) :- sestra(X,Y).

jiná proměnná

stejná proměnná

Hodnota proměnné

- **hodnotu získává srovnáváním** při aplikaci klauzule
- „abychom toto mohli použít, proměnná X musí mít hodnotu h “
- jakmile byla přiřazena, hodnota se dále nemění
- změní se jen odvoláním použité klauzule a nalezením jiné (nebo stejné za jiných podmínek)

Příklad

rodic(jana,petr).

rodic(otto,eva).

dite(X,Y) :- rodic(Y,X).

?- rodic(X,petr).   najde X=jana

;   nenajde nic

?- dite(X,jana).   najde pravidlo, dosadí Y=jana,
hledá rodic(jana,X)

najde X=petr

;   nenajde nic

Anonymní proměnná

- zapisuje se jako podtržítko
- hodnota nás nezajímá, Prolog ji nezobrazuje ve výsledcích
- používá se v pravidlech
- příklad: predikát, zda X má dítě
`ma_dite(X) :- rodic(X,_).`
- lze i několik anonymních, každá je nezávislá
`je_mezi(X) :- rodic(_,X), rodic(X,_).`

Plnění cílů (1)

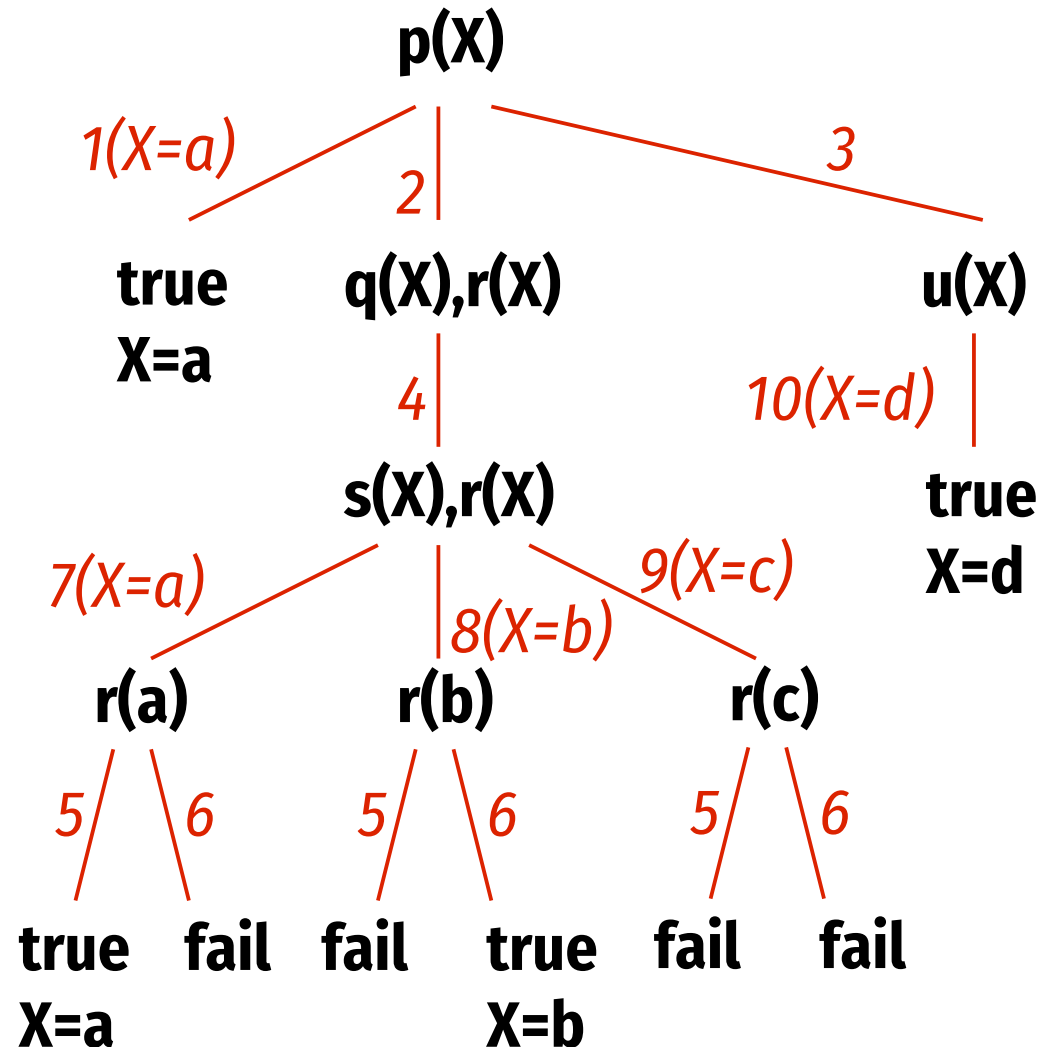
- program se prochází shora dolů a hledá se
  - fakt odpovídající prvnímu cíli nebo
  - pravidlo, jehož hlavička odpovídá prvnímu cíli
- **srovnávání (unifikace)** – odpovídá klauzule cíli?
  - stejné jméno a arita predikátu
  - konstanta vůči konstantě – musí být shodné
  - proměnná vůči konstantě – vytvoří se vazba
  - proměnná vůči proměnné – zůstane volná

Plnění cílů (2)

- podaří-li se srovnat s faktem
  - pokud byl poslední cíl, ohlásí úspěch (a vytvořené vazby proměnných z dotazu)
  - jinak pokračuje dalším cílem, **znovu od začátku programu**, ale s vytvořenými vazbami
- podaří-li se srovnat s pravidlem, tělo nahradí 1. cíl
- jinak po dosažení konce programu odvolá poslední použitou klauzuli (a jí vytvořené vazby) a **pokračuje v hledání další vhodné klauzule** pro daný cíl

Derivační strom

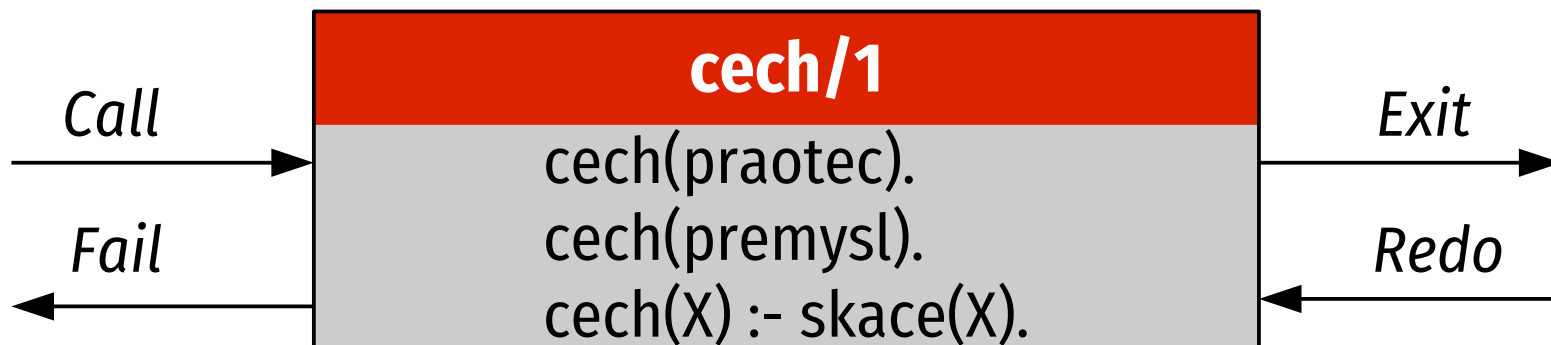
$p(a).$ /*1*/
 $p(X) :- q(X), r(X).$ /*2*/
 $p(X) :- u(X).$ /*3*/
 $q(X) :- s(X).$ /*4*/
 $r(a).$ /*5*/
 $r(b).$ /*6*/
 $s(a).$ /*7*/
 $s(b).$ /*8*/
 $s(c).$ /*9*/
 $u(d).$ /*10*/

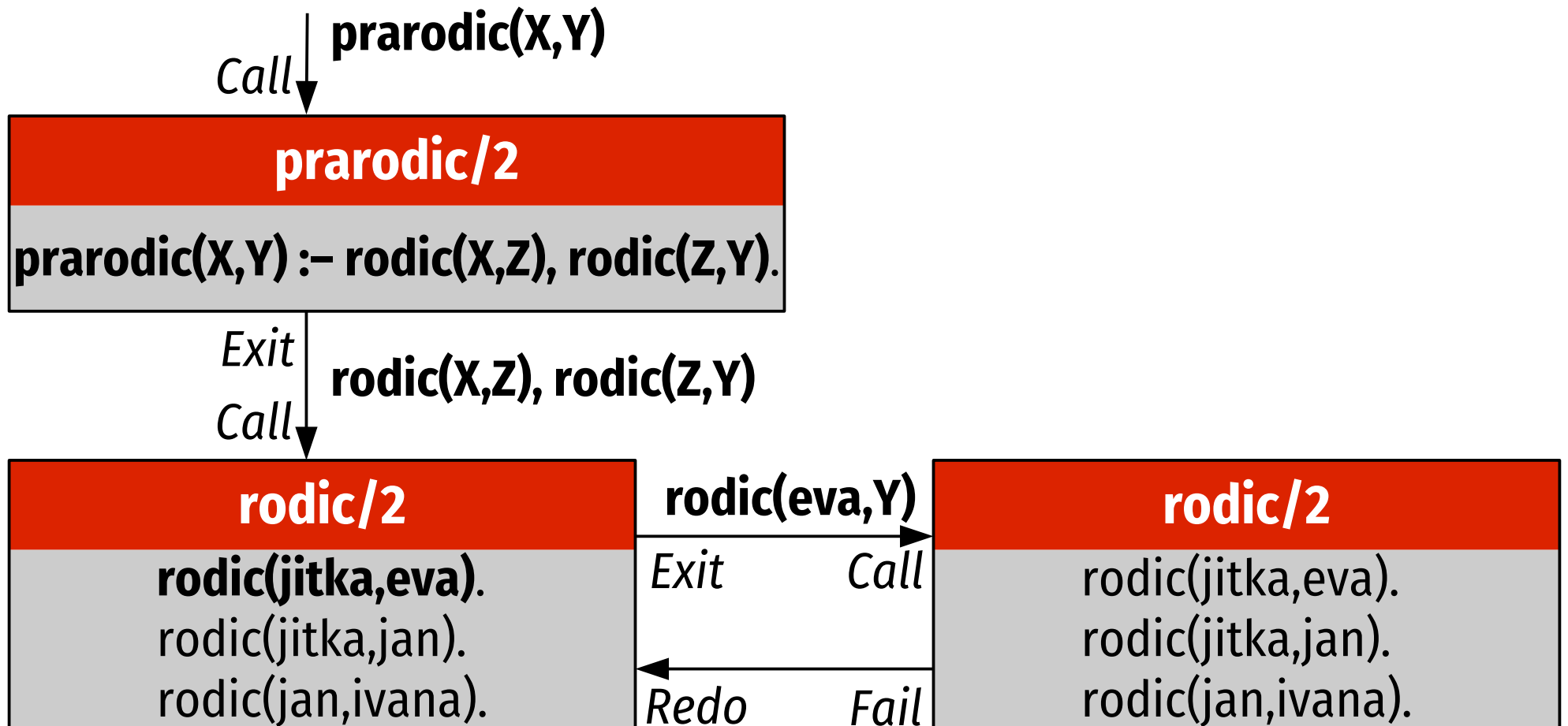

Blokový model výpočtu

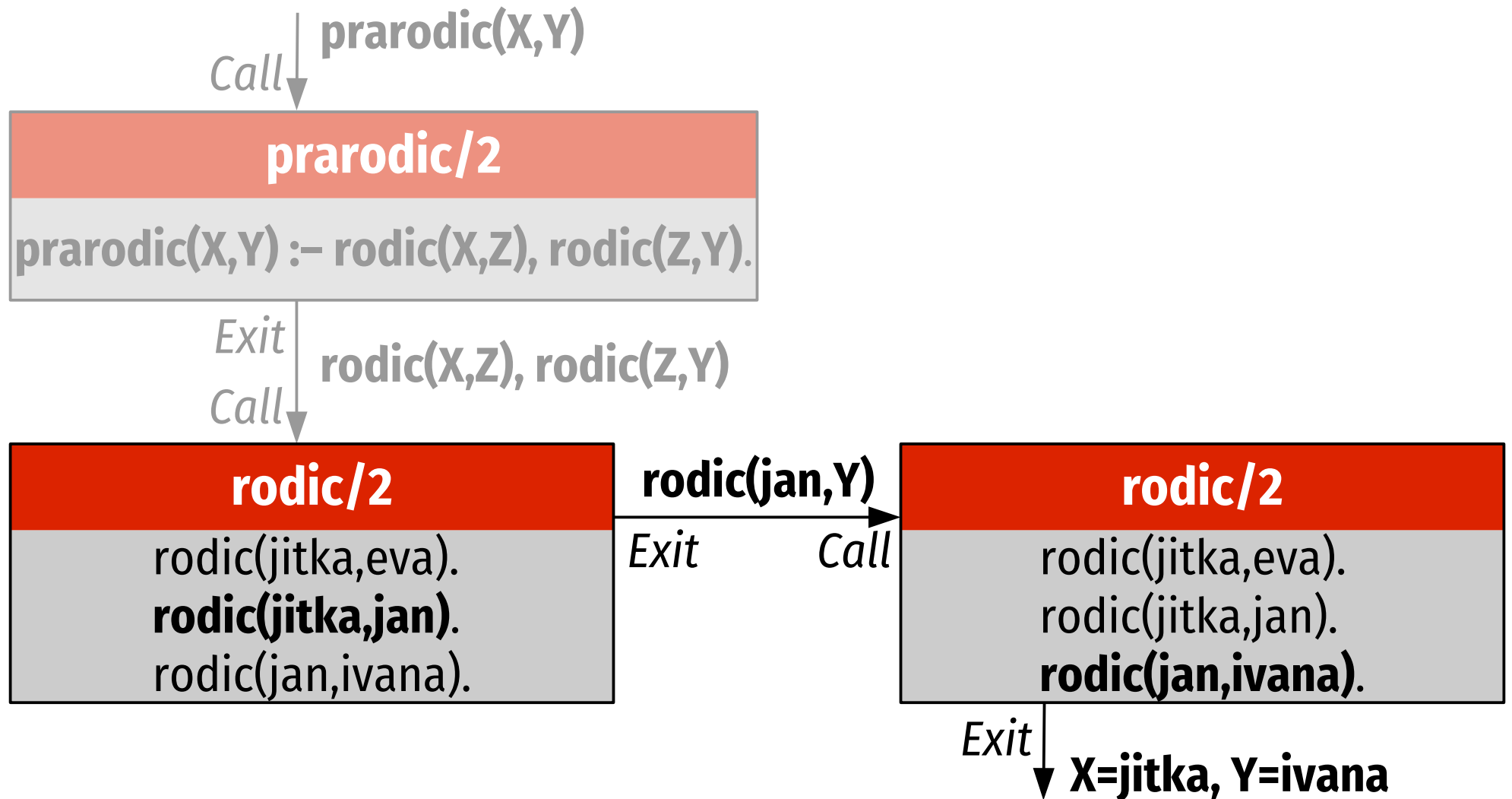
- volání procedury reprezentováno blokem se 4 porty
  - **Call** – první volání procedury
  - **Exit** – úspěch, podařilo se odvodit
  - **Redo** – hledá se další varianta (procedura byla úspěšná, ale selhalo pokračování)
  - **Fail** - neúspěch

Příklad (1)

Příklad (2)

Backtracking

- postup řešení odpovídá průchodu derivačním stromem do hloubky
- zkusí první možnou variantu a pokusí se ji rozvinout až po splnění cíle
- pokud neuspěje nebo je požadováno další řešení, vrátí se a zkusí další variantu
- používán v umělé inteligenci k prohledávání stavových prostorů

Návrh predikátů

- otázka arity a významu argumentů
- jak vyjádřit, že adam je muž?
- **adam_je_muz.** – nic neumožňuje, nevhodné
- **muz(adam).** – krátké a elegantní; lze testovat, zda je muž; neumožňuje dotaz „Jakého pohlaví je adam?“
- **pohlavi(adam,muz).** – lze dotazy oběma směry, ale dost povídavé; lze získat z předchozího:
pohlavi(X,muz) :- muz(X).

Zpracování pravdivosti

- logické konstanty – **true**, **fail**
- **konjunkce** – čárka (,)
  - pokud některá část selže, další se nevyhodnocují
- **disjunkce** – středník (;)
  - **raz(X) :- dva(X); tri(X).**
je totéž co
raz(X) :- dva(X).
raz(X) :- tri(X).

Negace

- $\neg(X)$ splněna, pokud X nelze dokázat
- lze psát i jako $\text{not}(X)$, ale $\neg$ je tradiční
- rezoluční mechanismus zkouší odvodit X – pokud uspěje, vrátí se portem fail
- **nedá se použít pro volnou proměnnou** – vždy sežije (najde hodnotu, pro kterou výrok platí, a zneguje)
- nehledá alternativy, redo vede rovnou k fail
- patří ke konci predikátů, kdy proměnné jsou vázány

Negace – důsledky

- např. nebude fungovat
`sestra(X, Y) :- \+(muz(X)), sourozenec(X, Y).`
lépe
`sestra(X, Y) :- sourozenec(X, Y), \+(muz(X)).`
- `\+(\+(X))` není totéž co `X`
`?- muz(X).`
`X=petr; X=otto`
`?- \+(\+(muz(X))).`
`true`

Rekurze

- stejný predikát v těle i hlavičce pravidla
- často používána, nahrazuje cykly
- $\text{predek}(X,Y) :- \text{rodic}(X,Y).$
 $\text{predek}(X,Y) :- \text{rodic}(X,Z), \text{predek}(Z,Y).$
- pozor na pořadí
  - prohození klauzulí by zhoršilo efektivitu
  - $\text{predek}(X,Y) :- \text{predek}(X,Z), \text{rodic}(Z,Y).$
by vedlo k nekonečnému cyklu

Čísla v Prologu

- celá čísla
  - neomezená velikost
- racionální čísla
  - zlomek dvou celých čísel
  - reprezentována jako $N \text{ rdiv } M$
  - kanonický tvar: $M > 0$, N a M nesoudělná
- reálná (v plovoucí desetinné čárce)
  - zpravidla 64bitová

Výpočty

- predikát **is**:
Číslo is Výraz
vyhodnotí *Výraz* a vydá true, pokud je *Číslo* úspěšně unifikováno s výsledkem
- **Výraz nesmí obsahovat volné proměnné**
- *obsah_kruhu(Polomer,Obsah) :-*
Obsah is 3.14 * Polomer * Polomer.
- místo funkce predikát s jedním argumentem navíc, který popisuje vzájemný vztah argumentů

Aritmetické operace

- $+$, $-$, $*$ v obvyklých významech
- $/$ typ výsledku závisí na typech operandů a vlastním výsledku – např. $4 / 2$ vydá 2 (celé číslo)
- $//$ celočíselné dělení ... $\text{truncate}(X/Y)$
- mod zbytek po celočíselném dělení
- rdiv racionální dělení

Konverzní funkce

- `round(X)`, `integer(X)`   zaokrouhlí na nejbližší celé
`floor(X)`   zaokrouhlí dolů
`ceiling(X)`, `ceil(X)`   zaokrouhlí nahoru
`truncate(X)`   odřízne desetinnou část
- `float(X)`   převede na číslo v plovoucí čárce
- `rational(X)`   převede na racionální číslo (přesné)
`rationalize(X)`   podobné `rational`, ale zaokrouhluje
- `float_fractional_part(X)`   přístup k částem reál. čísla
`float_integer_part(X)`

Aritmetické funkce

- nejvýznamnější dostupné funkce:
- $\text{abs}(X)$ absolutní hodnota
- $\text{max}(X,Y)$, $\text{min}(X,Y)$ maximum/minimum
- $\text{random}(N)$ náhodné číslo od 0 do $N-1$
- $\text{log}(X)$, $\text{log}_{10}(X)$ přirozený a dekadický logar.
- $\text{exp}(X)$, $X^{**} Y$ e^X , X^Y
- $\text{sin}(X)$, $\text{cos}(X)$,... goniometrické funkce

Porovnání čísel

- $X ::= Y$ rovná se X a Y ?
není srovnání (unifikace)
výrazy vyhodnotí, ale vyžaduje hodnoty
- $X \neq Y$ liší se X od Y ?
- $X < Y$
- $X \leq Y$
- $X > Y$
- $X \geq Y$

Porovnání vs srovnání

- **$\doteq$** **porovnání**
  - jsou stejná čísla?
- **$=$** **srovnání**
  - jsou stejné struktury?
  - stejné predikáty, srovnatelné argumenty
- **$\neq$** **nesrovnatelné**
  - negace srovnání

Obecné porovnání

- `==`

jsou obě strany identické?
porovnává i atomy, nejen čísla

- `\==`

jsou rozdílné?

- nesrovnává

`X == 2` je fail

`X == X` je true (i pro volnou proměnnou)

Seznam

- uzavřen do hranatých závorek, položky oddělovány čárkami
- [raz, dva, tri] []
- uspořádaný – [a, b] se liší od [b, a]
- lze vnořovat
- nemusí být homogenní
- [muz(adam), [raz, dva], [3, [4], 5, 6]]
seznam se třemi prvky

Přístup k částem seznamu

- seznam lze vyjádřit jako dvojici $[hlava \mid ocas]$
hlava je první prvek seznamu,
ocas seznam ostatních (vše kromě prvního)
- srovnání $[X \mid Y] = [a, b, c, d]$ vytvoří vazby
 $X = a$
 $Y = [b, c, d]$
- pozor na rozdíl mezi $[X, Y]$ (dvouprvkový seznam)
a $[X \mid Y]$ (libovolný neprázdný seznam)

Test seznamu

- seznam je prázdný nebo se skládá z hlavy a ocasu, který je seznamem:
- `je_seznam([])`.
`je_seznam([_|Ocas]) :- je_seznam(Ocas)`.
- existuje standardní predikát `is_list(X)`, který testuje, zda je X seznam

Přidávání prvků

- $S\text{tary} = [a, b, c]$,
 $N\text{ovy} = [x \mid S\text{tary}]$
vytvoří vazbu $N\text{ovy} = [x, a, b, c]$
- lze i pro několik prvků současně:
 $N\text{ovy} = [x, y, z \mid S\text{tary}]$ vede k
 $N\text{ovy} = [x, y, z, a, b, c]$
- podobně lze odebírat hodnoty ze začátku
 $[A, B \mid Z\text{bytek}] = [1, 2, 3, 4, 5]$
 $A=1, B=2, Z\text{bytek}=[3, 4, 5]$

Zpracování seznamu

- realizováno rekurzivně
- příklad: výpis prvků seznamu
`vypis_seznam([])`.
`vypis_seznam([Hlava|Ocas]):-`
    `write(Hlava), nl, vypis_seznam(Ocas)`.
- výpis prázdného seznamu je prázdný
jinak vypíše hlavu, odřádkuje a volá se rekurzivně
pro ocas

Průchod seznamem obecně

- co s triviálním seznamem (prázdným, jednoprvkovým)
  - jak je pro něj definován výsledek?
  - poskytuje výchozí bod pro rekurzi
- netriviální seznam
  - zpracovat první prvek a zahrnout do výsledku
  - zavolat rekurzivně sám sebe na zbytek seznamu

vytvořeno s podporou
projektu ESF

